

Reder er mellem 15,000 og 20,000, skal jeg oplyse, at det er et Tal, man fra sagkyndig Side er kommet til ved den Undersøgelse angaaende Raagernes Udbredelse her i Landet, som blev foretaget for en Del Aar siden. Naar det ærede Medlem fra Bornholm anbefaler, som det ærede Medlem udtrykte det, at saa tykkere, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han vil rejse ned i Sydsjælland, hvor man har Raagekolonier af den Størrelse, jeg her har nævnt, og anbefale Landmændene at raade Bod paa Raageskaden ved at saa lidt tykt, navnlig naar Sædekorn koster nogle og tyve Kroner pr. Tønde. Det er en herlig Anvisning at give danske Husmænd, af hvilke adskillige hører til den Kreds, der netop plages af dette Skadedyr. Jeg tror ikke, disse bornholmske Argumenter har ret meget paa sig. Jeg tvivler ogsaa ligesom det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) om, hvorvidt de bornholmske Landbrugere i Almindelighed vil billige det Standpunkt, det ærede Medlem fra Bornholm her har indtaget. Lovforslaget lægger jo ikke de Herrer paa Bornholm nogen Hindring i Vejen for at undlade at benytte dets Bestemmelser. Kommer der ingen Klager fra Befolkningen over Skader fra Raager, kan de jo faa Lov til at leve derovre. Det ærede Medlem henviste til, at man har ingen Oldenborrer paa Bornholm, og han mente, at det var et Bevis for, at Raagerne gør deres store Nytte. Men i Vestjylland har man hverken Oldenborrer eller Raager. Og hvorfor har man ingen Raager? Fordi man ingen Skov har. Jeg tillod mig i en kort Bemærkning at sige til det ærede Medlem fra Bornholm, at hans Udvikling var af ren teoretisk Art, og jeg gentager det. Naar man skal lovgive om dette Forhold, kan det ikke nytte at hente de Eksempler frem, som tyske Professorer møder med, eller bygge paa Undersøgelser, som man slet ikke er i Stand til at kontrollere. Man har meget rigtigt spurgt, paa hvilken Tid de Raager, der er undersøgte, er skudte, og i hvilken Egn man har indfanget dem. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at en almindelig praktisk Husmand nede i min Kreds konstaterede for 3 Aar siden, at en Raage, som han havde skudt, havde 123 Kornkærner i sin Kro. Og naar det drejer sig om saa store Masser som i det Eksempel, jeg her har henpeget paa, tror jeg, det ærede Medlem maa kunne forstaa, at det betyder noget i økonomisk Henseende for de paagældende Mennesker.

Der er blevet talt om Dyrevenlighed

og Brutalitet. Jeg vil da gerne tillade mig at henvende det Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler): Er Jagt ikke ogsaa Dyrplageri? Har man nogen Sikkerhed for, at de Godsejere og andre, der maaske nok er udprægede Jægere i Ordets egentligste Forstand, altid faar skudt de Dyr til Døde, de skyder efter? Har man nogen Sikkerhed for, at de ikke paa den uhyggeligste Maade saarer Dyrene og derved bibringer dem Lidelser, der er ganske utilbørlige, og som i alt Fald ganske kan staa Maal med det, som der her kan blive Tale om for Raagernes Vedkommende? Jeg ønsker den bedste og mest humane Form bragt til Anvendelse for at opnaa det Formaal, vi her tilsigter. Ingen af os, der har forelagt dette Lovforslag, tilsigter at iværksætte nogen som helst Art af Dyrplageri.

Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) føler sig brøstholden over de Ord, jeg i Gaar fandt Anledning til at sige, da Magister Winge ved Zoologisk Museum blev inddraget i Debatten, vil jeg gerne udtale, at jeg aldeles ikke har villet frakende denne Mand Sagkundskab om de Ting, her er Tale om, men man har fremdraget denne Mand, han har selv leveret et skriftligt Bidrag til Fremførelse her i Tinget, hvori en anden sagkyndigs, Professor Boas, Kundskab paa dette Omraade drages i Tvivl. Professor Boas har iværksat en langvarig og nyttig Undersøgelse angaaende Raagernes Udbredelse og den Skade, de gør. Jeg mener da, at det ikke er rigtigt, at en anden af Statens Embedsmænd kommer her og fortæller, at denne Mand Fremstilling er ensidig, og at han ingenting forstaa sig paa. Det, jeg da tillod mig at sige, var, at han forstod det bedre end den Mand, der mest kom i Forbindelse med Raagerne i udstoppet Form i Zoologisk Museum. Jeg vil ikke frakende Magister Winge Indsigt, men jeg opfatter ham nærmest som en Teoretiker, der ikke har det praktiske Kendskab, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds viste sig at være i Besiddelse af. Der er intet oplyst om, at Magister Winge har iværksat Undersøgelse paa de Egne, hvor Raagerne gør Skade. — Det smilende Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) har heller ikke dokumenteret, hvorfra han har de Raager; paa hvis Maveindhold han bygger hele sin storstilede Bevisførelse.

Jeg vil i øvrigt anbefale de ærede Medlemmer, der maatte være enige med det